Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część III. — Wydana i rozesłana dnia 26 stycznia 1875.

6.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z dnia 9 stycznia 1875,

tyczące się zmiany §. 13-go dokumentu koncesyi z dnia 8 lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136) na kolej żelazną parową z Leobenu do Vordernbergu.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 3 stycznia 1875 zmienia się §. 13 zatwierdzonego najwyżej dokumentu koncesyi z dnia 8 lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 136), nadanej spółce akcyjnej c. k. uprzyw. kolei z Leobenu do Vordernbergu i pozwala się jej zaciągnąć pożyczkę z prawem pierwszeństwa, przekraczającą stosunek do kapitału zakładowego tamże ustanowionego.

Banhans r. w.

7.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 14 stycznia 1875,

tyczące się zaprowadzenia posyłek za zaliczką pocztową w obrocie między Austryą i Węgrami z jednej a Niemcami i Szwajcaryą z drugiej strony.

Po zniesieniu się z królewsko węgierskiem ministerstwem handlu postanawia się co następuje:

I.

Zacząwszy od dnia 1 lutego 1875 wszystkie c. k. austryackie i królewsko węgierskie zakłady pocztowe, załatwiające służbę wozową, mogą przyjmować posyłki za zaliczką aż do sumy 75 zł. austryackiej waluty bankowej przeznaczone do Niemiec i Szwajcaryi i odwrotnie zakłady pocztowe niemieckie takież posyłki aż do sumy 150 mark niemieckich a biura pocztowe szwajcarskie posyłki aż do sumy 187½ franków, przeznaczone do Austryi i Węgier.

Posyłką taką może być paka, pakiet z podaniem lub bez podania wartości, albo zwyczajny list — w obrocie z Niemcami nawet polecony pakiet idący pocztą wozową.

Kwoty zaliczkowe wnosi się i wypłaca w Austryi i Węgrzech w austryackiej walucie bankowej, w Niemczech i Szwajcaryi w walucie krajowej.

Kwoty te będą zamieniane na inną walutę wtenczas gdy nadchodzą i odchodzą przez austryackie urzędy pocztowe wymiennicze, na podstawie różnicy jaka w owej chwili zachodzi na giełdzie wiedeńskiej między walutą bankową austryacką a złotą o którą idzie.

II.

Opłata za zaliczkę pocztową (prowizya), która będzie od posyłki pobierana oprócz porto za przewóz, wynosi od każdego złotego lub części złotego waluty austryackiej $1^{4}/_{10}$ centa, najmniej zaś, od całej sumy, stałą kwotę 5 centów.

Należytość tę opłaca się z góry, lub też opłaci ją adresat, podług tego, czy posyłkę oddaje się na pocztę frankowaną czy niefrankowaną.

Jeżeli posyłkę za zaliczką zwraca się lub dalej posyła, nie będzie pobierana powtórna opłata od zaliczki.

III.

Do posyłek za zaliczką przeznaczonych do Niemiec i Szwajcaryi używać należy blankietów krajowych a sumę zaliczkową powinien oddawca napisać na czele blankietu w austryackiej walucie bankowej, cyframi, złote zaś w miejscu pokreskowanem także głoskami.

IV.

Posyłka za zaliczką pocztową może być wydana dopiero po zapłaceniu zaliczki po winna być najpóźniej w 7 dni po jej nadejściu zwrócona poczcie podawczej, jeżeli w ciągu tego terminu nie została wykupiona.

Toż samo tyczy się posyłek za zaliczką oddanych z dopiskiem „poste restante."

Jeżeli adresat otworzy list przewodny od posyłki zaliczkowej, będzie to uważane za przyjęcie posyłki.

Opłatę od zaliczki pocztowej składa się nawet wtedy, gdyby adresat nie wykupił posyłki.

V.

Posyłki za zaliczką można oddawać z żądaniem, aby były doręczone przez umyślnego, tak jak i inne posyłki wozowe w obrocie z Niemcami i Szwajcaryą.

VI.

Zresztą co się tyczy przyjmowania i wydawania posyłek za zaliczką do Niemiec i Szwajcaryi przeznaczonych, jakoteż z Niemiec i Szwajcaryi nadchodzących, obowiązują przepisy tyczące się wewnętrznego obrotu posyłek zaliczkowych.

Banhans r. w.

8.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 20 stycznia 1875,

względem przerwania, dalszego ciągu i powtarzania egzaminu lekarzów i weterynarzów dla otrzymania stałej posady w publicznej służbie zdrowia przy urzędach administracyjnych.

Odnośnie do §§. 14, 15, 22 i 23 rozporządzenia z dnia 21 marca 1873 (Dz. u. p. Nr. 37) względem egzaminu lekarzów i weterynarzów dla otrzymania stałej posady w publicznej służbie zdrowia przy urzędach administracyjnych, wydają się następujące przepisy:

1. Kandydat, który w skutek przeszkody zasługującej na uwzględnienie (np. w skutek udowodnionej choroby) był zmuszony przerwać zaczęty już egzamin i nie mógł go dalej odbywać i dokończyć w ciągu tego samego terminu egzaminacyjnego, może odbywać dalej egzamin w jednym z dwóch najbliższych terminów egzaminacyjnych, jeżeli poda w tym celu prośbę do władzy krajowej i udowodni przyczynę przerwania a władza uzna tą przyczynę za zasługującą na uwzględnienie.

Gdy zaś przerwanie egzaminu nie będzie usprawiedliwione, postąpić należy tak, jak gdyby kandydat tak w tym akcie egzaminacyjnym który w prawdzie zaczął lecz go niedokończył, jakoteż w którymkolwiek następnym akcie egzaminacyjnym nie uczynił zadość z dwóch przedmiotów egzaminu.

2. Za dalszy ciąg egzaminu w późniejszym terminie egzaminacyjnym nie składa się nowej taksy.

Za powtórzenie aktu egzaminacyjnego, jakoteż za egzamin z jednego przedmiotu złożyć należy ponownie część taksy całkowitej przypadającą za ten akt egzaminacyjny lub za egzamin z tego przedmiotu.

Lasser r. w.